दोग्धेर्वा । नप्तार्मुपागमद् दौहित्रं पौत्रमिति । विद्वान्प्रजननयन्नस्य रेतसो वाङ्गा-दङ्गात्संभूतस्य हृदयाद्धि जातस्य मातिर प्रत्यृतस्य विधानं पूज्यन् । अविष्रेषेण मिथुनाः पुत्रा दायादा इति तदेतदृक्ण्लोकाभ्यामभ्युक्तम् ।

श्रद्भात्सं भवित् कृद्याद्धं जायसे।
श्रात्मा व पुत्रनामासि स जीव श्रदः श्रतम् इति।
श्रिविशेषेणं पुत्राणां दायो भविति धर्मतः।
मिथुनानां विसर्गादौ मनुः स्वायम्भुवो प्रवित्॥

न दुहितर इत्येके । तस्मात्पुमान्दायादो ऽदायादा स्त्रीति विज्ञायते । तस्मात्स्त्रयं जातां परास्यन्ति न पुमासमिति च । स्त्रीणां दानविक्रयातिसमा विद्यन्ते न पुंसः । पुंसो ऽ पीत्येके श्रोनःश्रेपे दर्शनात् ॥ अआतृमती वाद इत्यपरम् ।

श्रमूर्या यन्ति ज्ञामयः सर्वा त्नोहितवाससः। श्रभातरं इव योषास्तिष्ठन्ति कृतवर्त्मनः॥

म्रश्नातृका इव योषास्तिष्ठन्ति संतानकर्मणे पिणउदानाय हतवर्त्मान इत्यथ्ना-तृकाया म्रन्थिवाह म्रोपिमकः । तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय ॥ ४ ॥

श्रुशातेवं पुंस रिति प्रतीची गर्तारुगिव सनये धनानाम्। जायेव पत्यं उश्ती सुवासां उषा कृष्ठेव नि रिणीते श्रप्संः॥

म्रश्नातृकेव पुंस: पितृनेत्यभिमुकी संतानकर्मणे पिण्डदानाय न पतिं गर्तारोहिणीव धनलाभाय दान्निणाजी । गर्तः सभास्थाणुर्गृणातेः सत्यसंगरो भवति तं
तत्र यापुत्रा यापितका सा रोहिति तां तत्राम्नेराष्ट्रन्ति सा रिक्यं लभते । प्रमण्ञानसंचयो ऽ पि गर्त उच्यते गुरुतेरपगूर्णी भवति । प्रमण्ञानं प्रमण्णयनं प्रम प्रारीरं प्रारीरं
प्रणातेः प्रमुतिवा । प्रमृत्र लोम प्रमिन म्रितं भवति । लोम लुनातेवा लोयतेवा । नोपरस्याविष्कुर्यायदुपरस्याविष्कुर्यादर्तेष्ठाः स्यात्रमायुको यज्ञमान इत्यपि निगमो भवति ।
रथो ऽ पि गर्त उच्यते गृणाते स्तुतिकर्मण स्तुततमं यानम् ।